

Zorg om de gigantische bezuiniging(het afschaffen) van de ambulante begeleiding.

Wanneer de middelen voor ambulante begeleiding wegvallen en de school de zorg zelf moet gaan bieden, zie ik de taak van de groepsleerkrachten nog zwaarder worden en ik zie negatieve gevolgen voor ALLE leerlingen. In het plan lijkt het alsof je door het afschaffen van labels het onderwijs kunt verbeteren. Maar, label of niet, die leerlingen blijven!!!!

Het lijkt ook alsof alles wat de ambulante begeleiding heeft bijgedragen geen meerwaarde had. Uit peilingen bij onze klanten blijkt het tegendeel.

Juist door ons werk kunnen duizenden leerlingen in het regulier onderwijs blijven; waar zij anders naar een (veel duurder) school voor speciaal onderwijs zouden moeten gaan. Meestal betekent dit ook onderwijs ver van de woonplaats. Het thuis-nabij-onderwijs wordt goed geregeld door de rugzak. De laatste jaren heeft er binnen de dienstverlening een enorme verschuiving plaatsgevonden. De ambulante begeleiding vindt volledig dialooggestuurd plaats en ziet er op iedere school/ bij ieder leerling anders uit. Wanneer de minister spreekt van meer zorg op maat, denk ik dat ze eens een week met een collega in het veld zou moeten meelopen om te zien hoe ons maatwerk er uitziet.

Natuurlijk zouden wij ook graag minder bureaucratie zien, maar ik denk dat door de komst van budgetfinanciering nog meer bureaucratie gaat ontstaan, omdat per leerling de exacte zorgbehoefte op papier moet komen. De huidige procedures via het REC kunnen wellicht eenvoudiger. Net als het feit dat het budget iedere drie jaar opnieuw moet worden aangevraagd, terwijl bekend is dat pervasieve ontwikkelingsstoornissen een blijvend karakter (bv autisme) hebben. En doof blijft doof net als slechthorend.

Doel van de ambulante begeleiding IS dat de school deskundiger wordt. Daarvoor worden goed opgeleide ambulante begeleiders ingezet. Opleidingen die de afgelopen 5 jaar op grote schaal zijn gevolgd op kosten vanuit de budgetten van onze dienstverlening.

Deze AB-ers komen veelal uit datzelfde onderwijs en zijn (door hetzelfde ministerie) gestimuleerd zich te scholen als bv remedial teacher/interne begeleider enz... en vervolgens een stapje te maken in carrière richting de ambulante begeleiding. "Een slimme meid is op haar toekomst voorbereid", een slogan van alweer een aantal jaren terug, maar wel actueel in de periode dat ik keuzes maakte met het oog op die toekomst. Hoe heb ik dat gedaan??(ik ben nu 52 en werk 31 jaar in het onderwijs):

1. Blijven werken, ook toen de kinderen heel jong waren
2. Mezelf blijven ontwikkelen om kansen te vergroten (RT en IB-opleiding gevolgd)
3. Na 25 jaar ervaring voor de klas, gekozen voor een nieuwe uitdaging, ambulante begeleiding; opnieuw opleiding. Erg veel van geleerd!!!
4. 2011 → ontslag dreigt net als voor 6000 collega's. Kansen op werk?? Nihil

Suggesties: Schrap de 300 miljoen bezuinigingen en dwing partijen om budgetneutraal de zorg voor een kwetsbare groep leerlingen te regelen, waarbij expertise die er al is niet verloren gaat en op die voorkomt dat de gemeenschap een grote groep werkloze ambulante begeleiders (veelal een groep 50-plussers die nauwelijks meer aan het werk kan komen) tot de pensioenleeftijd financieel moet onderhouden!!!!!!!